

Keliuonė

Vėišniems žīdont viel atkieliau karklės,
Pakinkiau i žīgi sava arklius.
Petruonelė – kāp pėivelie smėlga.
Mona šėrdės anuos pasėėlga.

Kas, ka žanuota,
Metu tor šmuota?
Nu vėsa svieta
Nier pakavuota!

Vuožuoja – pri glousnė kriava
Džiaugavuos, ka Juonis išvažiava.
Apsėžvalgės, ka nieks neveiz nu kelė,
Apkabėno sava Petruonelė.

Kas gal užgintė
Apsėkabintė?
Kas gal uždraustė
Mon prisiglaustė?

Pajiemiau botelka, ilėpau i važi –
È jaunīstės spalvuom mintis nusėdažė.
Vargā è rūpesnė vėišniems žīdont baigies!
Tik nepajotau aš, kāp užėjė snaibis...

Knapso, sapnoujo,
Ka nebvažioujo:
So Petruonelė
Luovuo borkoujo.

Pabodau...
Matau: saulelė dailė leidas,
Vo nu koisiu mona arklė baiduos.
Gaspadorio tompė vėsa dėina,
Atgal parvežė – i mona patėis kėima!

Mona svajuonės –
Vėinas karuonės.
Nebipataikau
Aš pri Petruonės...